

[Dohrmann]

bare slå op i Statistisk Årbog og se, hvor meget øl der bliver sendt til Grønland.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går til talerrækken.

Albrechtsen (VS):

Det forslag om tilskud, der ligger her, er både i formen og i indholdet en overordentlig grov og usømmelig behandling af et lille land, der ikke har magt eller midler til at slå fra sig. Det er magtbrynde og arrogance fra en i denne sammenhæng stormagts side over for et lille land, som til syvende og sidst må lade sig diktere de betingelser, den gamle kolonimagt agter at fastsætte. Det er meget ubehageligt at overvære, når det antager den form, der er tale om med det her forslag.

Landstinget har påpeget i sin henvendelse til ministeren, som ministeren har refereret i den skriftlige fremsættelse, at der ud over den manglende dækning for de opgaver, som skal overføres, er tale om en reduktion på 95 mill. kr. i 1987. Ministeren skriver i sin fremsættelse, at det skam ikke har noget med opgaveoverførsel at gøre; det er bare en besparelse, regeringen foretager som led i sin almindelige økonomiske politik. Man siger derudover, at der skal ske en regulering på 408 mill. kr., som ikke slår til. Det vil jeg vende tilbage til.

Landstinget siger i sin henvendelse – jeg citerer ifølge ministeren:

»Landstinget finder, at en overførsel af opgaverne på disse betingelser vil være i strid med princippet om en neutral økonomisk byrdefordeling, idet der forestår betydelige investeringer i boligbyggeri og i udskiftning af nedslidte elværker, som ikke er indregnet i bloktilskuddet, og som staten derfor undgår at finansiere.«

Det er altså klart Landstingets opfattelse, at den påstand, som bl.a. den konservative ordfører kom med, at der er tale om neutralitet, ikke er rigtig.

Boligproblemet er et af de største samfundsmæssige problemer i Grønland overhovedet, og i et svar til Grønlandsudvalget af 27. februar i år erkender ministeren klart, at der er en enorm boligmangel i Grønland. Ministeren oplyste på det tidspunkt, at der var kommunale ventelister på 3.600 ansøgere. Det er altså ikke, fordi den danske regering

ikke er klar over problemet. Det var erkendt allerede på det tidspunkt. Vi behøver for så vidt ikke at gå til andre kilder end ministeren for at dokumentere problemets omfang. Ministeren er selv fuldt ud klar over problemet.

Der er også gjort en beregning i et brev, folketingsgrupperne har modtaget fra landstyremedlem Arqaluk Lyngé, som er ansvarlig for boligområdet. Det er deri tallet, de 3.900 boliger, står, og det fremgår, at der på ungdomsboligområdet er en akut mangel på 1.400 boliger.

Det skal sammenholdes med, at man gennem mange år har haft den praksis, at statens deltagelse i finansieringen af byggeriet er faldet gradvis, og samtidig er vedligeholdelsen blevet skåret ned. Den metode, man har anvendt, er en meget enkel metode. Det var for så vidt den samme, staten f.eks. brugte over for amterne, da man udlagde særfor sorgen. Man kørte særfor sorgen ned. Alle kender vel beretningerne om, hvordan f.eks. institutionen Brejning så ud, efter at staten havde planlagt overdragelsen til amtskommunen.

Det har den fordel for staten, når man gør det på den måde, at så falder udgiftsniveauet. Man sparer penge i de år, hvor man skærer ned, men man sparer de helt store penge, når man skal beregne opgaveoverførslen, for det viser sig, at det er blevet mirakuløst billigt at drive disse ting. På den måde sikrer man sig de besparelser, man har foretaget i de forløbne år, fordi man har vanrøgtet opgaven, og samtidig sikrer man sig, når man skal beregne overdragelsesbeløbet, at det sker på et helt urimeligt grundlag.

Det kom amterne til at bøde slemt for, da de skulle rette op på særfor sorgen her i Danmark. Det vil Grønland på tilsvarende vis komme til at bøde slemt for i de kommende år, hvis lovforslaget går igennem, sådan som det er fremsat.

Hvis staten skulle leve fuldt ud op til sit ansvar, så kan man beregne, hvad bloktilskudsforhøjelsen skulle være ud over de 408 mill. kr. Den kan man efter mit skøn beregne til mellem 300 og 400 mill. kr., hvis de skulle foretage en opretning over en årrække. Det ville selvfølgelig ikke give en omgående opretning, for så skulle vi op på det beløb, som hr. Pelle Voigt nævnte, 3,1 mia. kr. på én gang. Jeg tror, at man ville komme anstæn-